

Uživatel: Rusovae/Pískoviště

Zkouška

Atlas fyziologie a patofyziologie (<https://el.lf1.cuni.cz/afp>)

Buňka

Použitá literatura

^[1]BALL, CHRISTOPHER. *Akutní medicína do kapsy : na základě medicíny založené na důkazech*. 1. vydání. Praha : Grada, 2004. 208 s. ISBN 80-247-0928-7.

bla

Tuba uterina (vejcovod, **salpinx**, **tuba Fallopii**) je dutá párová trubice dlouhá 8-15 cm. Je zavzata do **ligamentum latum uteri** (plica lata uteri). Samotný závěs vejcovodu se nazývá **mesosalpinx** a tvoří horní část **ligamentum latum uteri**. Laterální konec vejcovodu - **ostium abdominale tubae uterinae** - je otevřen do peritoneální dutiny. Jeho průsvit je až 3 mm. Mediální konec - **ostium uterinum tubae** - ústí do děložní dutiny. Vejcovod má tyto části: **infundibulum**, **ampulla**, **isthmus** a **pars uterina**. **Infundibulum** je nálevkovitá část přivrácená k ovariu. Z jeho okraje vyčníhá asi 10 různě dlouhých výběžků - **fimbrií**, z nichž nejdelší se nazývá **fimbria ovarica** a je fixována k povrchu ovaria. **Ampulla** je vřetenovitě rozšířená a zaujímá 1/2-2/3 délky vejcovodu. Na ni dále mediálně navazuje úzký a rovný **isthmus** (asi 1/3 délky vejcovodu) a po něm asi 1 cm dlouhá **pars uterina**, která proráží stěnu rohu děložního a a otevírá se do děložní dutiny jako **ostium uterinum tubae**. Dutina vejcovodu je nejprostornější v oblasti ampuly (až 1 cm v průměru) a nejužší v isthmu (0,1-0,5 mm).

koala

Poloha a syntopie vejcovodu

Od ústí do dělohy stojí isthmus tubae transversálně a směřuje napříč ke stěně malé pánve. Laterální úsek tuby zahýbá dorsokraniálně; infundibulum tubae s fimbriemi se in situ sklápí dorsokaudálně k ovariu a fimbriae dosahují na horní mediální stranu ovaria. Vejcovody jsou v kontaktu s kličkami tenkého střeva. Pravý vejcovod leží blízko appendixu, levý je v kontaktu s colon sigmoideum.

Stavba vejcovodu

Stěnu vejcovodu tvoří tři vrstvy - sliznice, hladká svalovina a peritoneum.

- **Tunica mucosa** - složena v řasy - nejvyšší a nejpočetnější jsou v ampule, kde tvoří členitý labyrint složený také ze sekundárních a terciárních řas. Je kryta **jednovrstevným cylindrickým epitelem** s řasinkovými a sekrečními buňkami, obsahuje také nediferencované buňky, z nichž se epitel obnovuje. **Lamina propria** je tvořena řídkým kolagenním vazivem.
- **Tunica muscularis** - je nejsilnější v isthmu, skládá se ze **zvnějškové longitudinální** a **vnitřní cirkulární**.

Funkce vejcovodu

Těsně před ovulací se infundibulum aktivními kontrakcemi hladké svaloviny posunuje po povrchu ovaria do míst, kde se nachází zralý folikul. Po ovulaci je tak uvolněné vajíčko nasáto do dutiny vejcovodu. K oplození dochází zpravidla v ampulle a oplozené vajíčko je během následujících 4-5 dnů dopraveno pohybem řasinek a peristaltikou tuby do děložní dutiny. Neoplozené vajíčko podléhá autolýze. Svalovina tuby působí také opačný - antiperistaltický pohyb, který napomáhá spermiím proniknout k vajíčku.

Cévní zásobení a inervace

- Tepny: anastomóza **r. tubarius a. uterinae** a **r. tubarius a. ovaricae**
- Žíly: **v. ovarica, plexus venosus uterovaginalis**
- Lymfa: **nodi lymphatici lumbales**
- Nervy: **plexus ovaricus, plexus uterovaginalis**, převážně autonomní

Odkazy

Použitá literatura

^[2]DRUGA, Rastislav a Miloš GRIMM. *Základy anatomie 3 : Trávicí, dýchací, močopohlavní a endokrinní systém*. 1. vydání. Praha : Galén, 2005. 163 s. ISBN 80-7262-302-8.

^[3]ČIHÁK, Radomír. *Anatomie 2*. 2. vydání. Praha : Grada, 2001. 388 s. ISBN 80-247-0143-X.

1. Citace
2. Citace
3. Citace